

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ (Ματθ. θ' 27-35)

Ἐκεῖνο τὸν καιρὸ, καθὼς προχωροῦσε ὁ Ἰησοῦς, τὸν ἀκολούθησαν δύο τυφλοί, πού φώναζαν κι ἔλεγαν: «Σπλα-χνίσου μας, Υἱέ τοῦ Δαβίδ!» Κι ὅταν ἔφτασε στό σπίτι, πῆγαν κοντά του οἱ τυφλοί, καί ὁ Ἰησοῦς τοὺς λέει: «Πιστεύετε πὼς μπορῶ νά τό κάνω αὐτό;» Τοῦ λένε: «Ναί, Κύριε». Τότε ἄγγιξε τά μάτια τους καί εἶπε: «Ὅπως τό πιστεύετε νά σᾶς γίνει». Κι ἀνοίχτηκαν τά μάτια τους. Τότε ὁ Ἰησοῦς πρόσταξε λέγοντας: «Προσέξτε νά μὴν τό μάθει κανένας». Αὐτοὶ ὅμως, μόλις βγῆκαν ἔξω, διέδωσαν τή φήμη του σ' ὅλη τήν περιοχὴ ἐκεῖνη. Ἐνῶ ἔβγαιναν ἔξω οἱ δύο τυφλοί, τοῦ ἔφεραν ἓναν κωφάλαλο δαιμονισμένο. Μόλις ἔδιωξε τό δαιμόνιο, μίλησε ὁ κωφάλαλος. Κι ὁ κόσμος θαύμασε καί εἶπε: «Ποτέ ὡς τώρα δέν εἶδαν οἱ Ἰσραηλίτες τέτοια πράγματα!» Οἱ Φαρισαῖοι ὅμως ἔλεγαν: «Μέ τή δύναμη τοῦ ἄρχοντα τῶν δαιμόνων διώχνει τά δαιμόνια». Ὁ Ἰησοῦς περιόδευε σ' ὅλες τίς πόλεις καί στά χωριά, δίδασκε στίς συναγωγές τους, κήρυττε τό χαρμόσυνο μήνυμα γιά τὸν ἐρχομὸ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ καί γιάτρευε κάθε ἀσθένεια καί κάθε ἀδυναμία στό λαό.

Σε ὅλες μας τις πράξεις ο Θεός εξετάζει το σκοπό για τον οποίο τις εκτελούμε, αν δηλαδή τις κάνουμε γι' Αυτόν ή για κάτι άλλο. Όταν λοιπόν θέλουμε να κάνουμε ένα καλό, ας μην ἔχουμε σκοπὸ ν' αρέσουμε στους ανθρώπους, ἀλλά μόνο στο Θεό. Σ' Αυτόν ν' ἀποβλέπουμε καὶ ὅλα να τα κάνουμε για τη δική του δόξα. Διαφορετικά, θα κουραζόμαστε χωρίς να κερδίζουμε τίποτα.

Ἅγιος Μάξιμος ο Ομολογητής

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

† Ζ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ,
Παρασκευῆς Ὁσιομάρτυρος
ΚΥΡΙΑΚΗ 26 Ἰουλίου 2020

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ (Γαλ. γ' 23 - δ' 5)

Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα συγκλεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. Ὡστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν· ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν. Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἕλλην, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἷς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐστέ καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Λέγω δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νῆπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὢν, ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκονόμους ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρὸς. Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἦμεν νῆπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἦμεν δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

Μην παίρνεις θάρρος καὶ νομίζεις ὅτι λόγω της εγκρατείας σου θα σωθῆς ἀπὸ την πώσι. Κάποιος χωρίς να τρώγη τίποτε ἔπεσε ἀπὸ τον ουρανό...

Μία μόνο αρετὴ ὑπάρχει πού δεν μποροῦν να μιμηθoύν οἱ δαίμονες, ἡ ταπείνωση.

Ἅγιος Ἰωάννης της Κλίμακος

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ (Γαλ. γ' 23 - δ' 5)

Αδελφοί, πρὶν ἔρθει ὁ Χριστός, μᾶς φρουροῦσε ὁ νόμος. Ἦμασταν φυλακισμένοι, ὥσπου νὰ φανερωθεῖ ὁ μελλοντικός σωτήρας μας. Ὁ νόμος, λοιπόν, ἦταν σκληρός παιδονόμος γιὰ μᾶς, ὥσπου ἐμφανίστηκε ὁ Χριστός, ὅποτε ἡ πίστη μας σ' αὐτόν μᾶς χάρισε τὴ σωτηρία. Τώρα ὅμως πού ἦρθε ὁ Χριστός, δέν εἴμαστε πιά ὑπόδουλοι στό νόμο. Εἶστε, λοιπόν, ὅλοι παιδιά τοῦ Θεοῦ, ἀφοῦ πιστεύετε στόν Ἰησοῦ Χριστό. Κι αὐτό, γιατί ὅσοι βαπτιστήκατε στό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, ἔχετε ντυθεῖ τό Χριστό. Δέν ὑπάρχει πιά Ἰουδαῖος καί εἰδωλολάτρης, δέν ὑπάρχει δοῦλος καί ἐλεύθερος, δέν ὑπάρχει ἄντρας καί γυναίκα· ὅλοι σας εἶστε ἕνας, χάρη στόν Ἰησοῦ Χριστό. Κι ἀφοῦ ἀνήκετε στό Χριστό, εἶστε ἀπόγονοι τοῦ Ἀβραάμ καί κληρονόμοι τῆς ζωῆς, ὅπως τὴν ὑποσχέθηκε ὁ Θεός. Νά τί θέλω νὰ πῶ: Ὅσον καιρό ὁ κληρονόμος εἶναι ἀνήλικος, δέ διαφέρει σέ τίποτε ἀπό ἕνα δοῦλο. Εἶναι βέβαια ἰδιοκτήτης τῶν πάντων, ἐξαρθᾶται ὅμως ἀπό ἐπιτρόπους καί διαχειριστές, ὡς τὴν προθεσμία πού καθόρισε ὁ πατέρας. Ἔτσι κι ἐμεῖς, ὅταν ἦμασταν ἀνήλικοι, ἦμασταν ὑπόδουλοι στά στοιχεῖα τοῦ κόσμου. Ὅταν ὅμως ἔφτασε ἡ ὥρα πού εἶχε καθορίσει ὁ Θεός, ἀπέστειλε τόν Υἱό του. Γεννήθηκε ἀπό μιά γυναίκα καί ὑποτάχθηκε στό νόμο, γιὰ νὰ ἐξαγοράσει αὐτούς πού ἦταν ὑπόδουλοι στό νόμο, γιὰ νὰ γίνουμε παιδιά τοῦ Θεοῦ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ (Ματθ. θ' 27-35)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παράγοντι τῷ Ἰησοῦ ἠκολούθησαν αὐτῷ δύο τυφλοὶ κράζοντες καὶ λέγοντες· Ἐλέησον ἡμᾶς, υἱὲ Δαυὶδ. Ἐλθόντι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν προσήλθον αὐτῷ οἱ τυφλοὶ, καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πιστεύετε ὅτι δύναμαι τοῦτο ποιῆσαι; Λέγουσιν αὐτῷ· Ναί, Κύριε. Τότε ἤψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν λέγων· Κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν γενηθήτω ὑμῖν. Καὶ ἀνεψήθησαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ ἐνεβρωμήσατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων· Ὁρᾶτε μηδεὶς γινωσκέτω. Οἱ δὲ ἐξελθόντες διεφήμισαν αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῇ ἐκείνῃ. Αὐτῶν δὲ ἐξερχομένων ἰδοὺ προσήνεγκαν αὐτῷ ἄνθρωπον κωφὸν δαιμονιζόμενον καὶ ἐκβληθέντος τοῦ δαιμονίου ἐλάλησεν ὁ κωφός, καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι λέγοντες ὅτι οὐδέποτε ἐφάνη οὕτως ἐν τῷ Ἰσραήλ. Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἔλεγον· Ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. Καὶ περιῆγεν ὁ Ἰησοῦς τὰς πόλεις πάσας καὶ τὰς κώμας διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

Ἡ κατάκρισις εἶναι μεγάλη ἁμαρτία καὶ δέν πρέπει ποτὲ νὰ ἀσχολούμεθα μὲ τὰ ἐλαττώματα καὶ μὲ τὶς παραβάσεις τῶν ἄλλων ἀνθρώπων! Δέν ἔχουμε καμιὰ δουλειὰ ἐμεῖς. Ὁ καθένας ὅ,τι κάνει τὸ κάνει γιὰ τὸν ἑαυτό του. Ἐμεῖς ὀφείλομε μόνο ὅ,τι βλέπουμε, ὅ,τι ἀκοῦμε νὰ συγχωροῦμε καὶ νὰ ἀγαποῦμε καὶ νὰ προσπαθοῦμε νὰ τοὺς βοηθοῦμε ὅσο εἶναι δυνατόν, ἀπὸ τὴ δική μας τὴν πλευρά.

Γέρων Πανάρετος Φιλοθέιτης